

MARINGOLA
—
ANTIQUITATUM
CHRISTIANARUM

BX1750

M3

1862

c. 1

44183

007385

1080020444

EX LIBRIS

HEMETHERII VALVERDE TELLEZ

Episcopi Leonensis

W-12

12

ANTIQUITATUM
CHRISTIANARUM

INSTITUTIONES

AUCTORE

ALOISIO MARINGOLA

PRESBYTERO NEAPOLITANO

EDITIO SECUNDA AUCTIOR ET EMENDATOR

VOLUMEN I.

26 e 1 v. B

UNIVERSIDAD
Capitul. Attonisina
Biblioteca Universitaria

NEAPOLI

APUD SAC. JOSEPHUM PELELLA
in via Strettola di Porto n.° 21 2.º p.
1862

1862
44183

BX1750

M3

1862

BEATISSIMO . MARTYRI . JANUARIO

ANTISTITI . SANCTISSIMO

PATRONORUM . MAXIMO

VRBIS . REGNIQVE . SOSPITATORI

TVTELÆ . PRÆSENTISSIMÆ

BENEFATORI . LARGISSIMO

HOC . PERTENUE . INGENII . OPVS

ALOISIUS MARIA MARINGOLA

IN GRATI . ANIMI . ARGVMENTVM

D . D . D .

FONDO EMETERIO
VALVERDE Y TELLEZ

Ex typographeo Fibreniano

007385

PRAEFATIO

Confeci, Lector benevole, quanta maxima industria potui, perspicuitate ac diligentia, Institutiones de Antiquitatibus Ecclesiasticis. Arduam sane provinciam me suscepisse fateor, ac ob rei dignitatem, omnium nobissimam, at meis humeris haud aequam. Quid enim tam grave, tam sublime, tam excellens est, quod cum Missae Sacrificio conferri queat? Etenim indecorum plane videtur, id in Religionis negotio praetermitti, quod in caeteris profanisque disciplinis tradendis summo studio observari videmus. Quantum quippe non adjumenti suppetit ornandis tuendisque Catholicae Fidei dogmatis ab penitiori Christianae antiquitatis notitia, quum ex hac ipsa facilis negotio Ecclesiae Ministri sternant sibi viam, tum ad Patrum Graecorum, atque Latinorum, tum ad Conciliorum, atque Ecclesiasticae Historiae intelligentiam? Quamquam, ne quid taceam, fuere antehac complures viri doctissimi, qui cum hanc spartam exornandam suscepissent, nullum tamen opus omni ex parte absolutum hac in re confecerunt, si modo Laurentium Selvaggi, et Alexium Pelliccia excipias, qui sparsas hue

illuc sacrae antiquitatis notitias in unum collectas exhibuerunt. Ea porro fuit mihi mens, ut non solum prima Ecclesiae saecula, sed etiam media pertractarem. Dedi operam, quoad potui, ut convellerem quaecumque Protestantismus in sacrosanctam nostram Catholicam Religionem monumenta impie congressit: ac eo praeterea spectavit consilium institutumque meum, ut calumnias retunderem, et incautos qui eorumdem errores legerent, hoc veluti antidoto praemunirem. Vetus est enim eorum querela, caeremonias in Sacramentis conficiendis, ac praesertim in Missae Sacrificio celebrando, novas esse, et superstitiosas. Quas quidem blasphemias, quis sanæ mentis homo, non sine magna animi perturbatione atque tremore quodam audire possit! Illud magnopere cavi, ne juvenes in Archaeologica palaestra nondum exercitati, aut nimia rerum, verborumque copia obruerentur, aut fastidiosa obscuritate repellerentur. Quae duo tamen evitare, quam difficile sit, omnes periti norunt. Ut igitur Juvenum commodo melius consultum irem, fontes eisdem patefeci, quos proinde et ipsi adire possent. Eos autem Scriptores praecipue nominavi, qui peculiares de aliqua materia tractatus edidere, in quibus proinde uberioris, atque enucleatius eamdem expenderunt. Praeterea voces Ecclesiasticas retinere malui, et stili claritati potius, quam nimiae elegantiae studui, ut ipsis Ecclesiastici ordinis candidatis moras nullo negotio facerem. Hasce nostras Institutiones denique in duodecim libros distribuere placuit: quorum primo agemus de Personis, ac in specie de Clericis. Secundo de Locis sacris, de eorum partibus, de Imaginibus ac reliquis ornamentis sacris Ecclesiarum, de Baptisteriis, deque Campanis, quarum rerum omnium, neque tam est recens, ut quidam putant, neque est negligendus usus; quod fecerunt hi; qui cum novitati studerent, a

nostris sacris institutisque, conflato schismate, desciervunt. Tertio de Sanctorum Martyrum cruciatibus et actis, de Martyrologiis, de Kalendaris, de Diptychis, de ritu sacrarum concionum, de antiqua initiandorum Conciliorum forma, ac ordine in eisdem servato. Quartto de Divino Officio, de cantu, et musica ecclesiastica. Quinto de vestibus, et vasis. Sexto de Liturgiis, et de Libris ritualibus. Septimo de Missa. Octavo de Festis. Nono de Cultu Sanctorum, nec non de Reliquiis earumque veneratione. Decimo de Jejuniis. Undecimo de Ritibus Sacramentorum olim in Ecclesia adhibitis, praecipue de sacris Ordinationibus, in iisque dandis Ecclesiastica disciplina, et de Benedictionibus. Extremus earum rerum tractationem complectetur, quae de Coemeteriis, Sepuleris, et de ritu sepeliendi, nec non de veteri Ecclesiastica disciplina in coercendis graviorum criminum reis. Hae erunt nostræ partes, hic labor, id certe fore speramus, ut Ecclesiastici Juvenes Antiquitatis Ecclesiasticae jucunditate illecti, acriter et diligenter hoc studium animo concipient. Si minus praestiti, quam rei magnitudo postulabat, alii certe e nostro Clero poterunt accuratius scribere, addere meliora, vel supervacua detrahere, vel contractius adstringere. Unum id ultero profitemur, nos quaecumque scripsimus, haec Apostolicae Sedis judicio, auctoritatique libenti animo subjicere. Deum vero Optimum Maximum, Beatissimam Virginem sine labe Conceptam, Sanctum Michaelem Archangelum, Ecclesiae Catholicae Defensorem, Divum Petrum, Apostolorum Principem, Divum Joannem, Apostolum et Evangelistam, Divum Januarium, huiusc exiguæ operis Protectorem, atque Divum Franciscum Assisiatem, Franciscum de Paula, nec non Sanctam Catharinam proprios mihi adfuturos, ac caelesti benedictione hoc qualecumque opus prosecuturos spero.